

Arrest

nr. 347 279 van 27 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 18 mei 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2026.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die verklaart de Kameroense nationaliteit te hebben, diende op 8 mei 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 10 maart 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 277 835 van 26 september 2022 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.2. Op 14 juni 2023 diende verzoeker een eerstvolgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal nam op 12 december 2023 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Bij arrest met nummer 309 792 van 12 juli 2024 verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.3. Verzoeker diende op 17 oktober 2024 een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 16 december 2024 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.4. Verzoeker diende op 4 februari 2025 een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 18 april 2025 nam de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Bij arrest met nummer 335 141 van 29 oktober 2025 verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep wegens laattijdigheid.

1.5. Verzoeker diende op 7 november 2025 een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Op 2 maart 2026 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen. In zijn arrest met nummer 342 979 van 17 maart 2026 trad de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet besloot dat verzoeker in het kader van zijn vijfde verzoek om internationale bescherming geen elementen had bijgebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

1.6. Op 23 april 2026 dient verzoeker huidig zesde verzoek om internationale bescherming in.

1.7. Op 12 mei 2026 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van verzoeker een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Deze beslissing, die op 12 mei 2026 per drager ter kennis werd gebracht van verzoeker, betreft de bestreden beslissing en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u in het bezit van de Kameroense nationaliteit en bent u geboren in Tole. Op 26 september 2014 verliet u Kameroen om te gaan studeren in België, aan de Université Libre de Bruxelles. U begon er een Master in Politieke wetenschappen en Management. U keerde terug naar Kameroen van 5 februari 2017 tot 5 maart 2017 en van 27 maart 2019 tot 30 april 2019.

U hebt een eerste verzoek om internationale bescherming in België ingediend op 8 mei 2019. U haalde een vrees aan omwille van lidmaatschap bij Southern Cameroons National Council (SCNC). Op 10 maart 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) heeft de beslissing van het CGVS bevestigd in zijn arrest nr. 277.835 van 26 september 2022.

Op 14 juni 2023 diende u een tweede verzoek tot internationale bescherming in. U onthulde bij uw verzoek dat u een vrees bij terugkeer hebt omwille van uw seksuele oriëntatie, u bent homoseksueel.

Op 12 december 2023 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft de beslissing van het CGVS bevestigd in zijn arrest nr. 309.792 van 12 juli 2024.

Op 17 oktober 2024 diende u een derde verzoek tot internationale bescherming in. Op 16 december 2024 besloot het CGVS tot de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 4 februari 2025 diende u een vierde verzoek tot internationale bescherming in. U verklaarde dat op 21 maart 2025 mensen naar het huis van uw vrouw kwamen. Ze kwamen naar het huis omdat ze op Facebook hadden gezien dat u een benoeming had van de interim government of the federal republic of Ambazonia om deel uit te maken van de interim overheid. Uw echtgenote was bang, het waren militairen in burgerkledij. Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een antwoord op de beslissing van het Commissariaat-generaal in het kader van uw derde verzoek, een legalisatie van uw huwelijksakte, een waarderingsbrief van de leider van SCNC dd. 14/12/2022, een afschrift van een snackbar, het verzendingsblad voor de kopie notities van 06/11/2023, een arbeidscontract bij Sam's Care Oy Ansatie in Finland, een uittreksel strafregister, een begeleidende brief, een screenshot van een betaling, een screenshot van een meeting, een screenshot van Facebook (dd. 13/08/2017).

Op 18 april 2025 besloot het CGVS tot de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek. U diende beroep in tegen die beslissing bij de RvV. De Raad heeft op 29 oktober 2025 uw beroep verworpen in arrest nr. 335.141 omdat het laattijdig was ingediend. U diende geen cassatieberoep in tegen dit arrest.

Zonder België te verlaten diende u op 7 november 2025 een vijfde verzoek tot internationale bescherming in. U herhaalde dat u benoemd werd door de interim-regering van de federale republiek van Ambazonië. U preciseerde dat u in mei 2025 formeel werd aangesteld als staatssecretaris van het Department of Home Affairs and Community Mobilization. U had sindsdien een vijftal meetings gemodereerd en een drietal taken

uitgedeeld. Omdat uw aanstelling zichtbaar is op het internet, vreesde u in geval van terugkeer problemen met de Kameroense autoriteiten die u zullen aanduiden als politieke opponent. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een toelichting bij uw verzoek om internationale bescherming, het arrest van de RvV in het kader van uw vierde verzoek, uw benoeming als staatssecretaris voor Binnenlandse Zaken in het kabinet van de Federale Republiek van Ambazonia, een afbeelding met de kabinetsleden van de Federale Republiek van Ambazonia, een zoekopdracht via Google Images waarbij diezelfde afbeelding opduikt, extracten uit een toespraak van een Kameroense minister in verband met het opsporen van boodschappen op sociale media, een afdruk van een Whatsapp-conversatie, schermafbeeldingen van uw deelname aan tweewekelijkse zoommeetings van de Interim Government of Ambazonia, verschillende bewijzen van overschrijvingen tussen april 2025 en februari 2026 en een usb-stick met alle filmpjes en documenten die u hebt voorgelegd.

Op 2 maart 2026 besloot het CGVS tot de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek. U diende beroep in tegen die beslissing bij de RvV. De Raad heeft de beslissing van het CGVS bevestigd in zijn arrest nr. 342.979 van 17 maart 2026.

Zonder België te verlaten diende u 23 april 2026 vanuit het gesloten opvangcentrum in Brugge een zesde verzoek tot internationale bescherming in. In het kader van uw huidige verzoek verwijst u opnieuw naar uw rol binnen de interim-regering van de federale republiek van Ambazonië. U geeft aan dat uw zus uw politieke activiteiten heeft aangegeven bij de politie in Kameroen. Uw echtgenote moest zich op 10 april 2026 bij de politie in Buea aanmelden voor een verhoor. Ze moest vragen beantwoorden over haar betrokkenheid bij uw politieke activiteiten voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio's van Kameroen en over de illegale verkoop van een stuk grond dat haar noch uw eigendom was. Na een ondervraging die acht uur duurde mocht ze weer vertrekken.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een toelichting bij uw verzoek om internationale bescherming, een getuigenverklaring van uw echtgenote en schoonzus, 4 documenten omtrent de illegale verkoop van een stuk grond, screenshots van berichten op uw facebookaccount, screenshots van de samenstelling van het kabinet van de Interim Government of Ambazonia, screenshots van (geplande) zoommeetings, screenshots van een WhatsApp groep met het telefoonnummer van M., een screenshot een beroep dat u wilde indienen in 2025, een attest van M. N. uit 2024 met bijhorende mailconversatie, screenshots van de WhatsApp groep Ambazonia in Leuven, een mail waarin wordt bevestigd dat u zich hebt ingeschreven voor de Compulsory Independence Dues van Federal Republic of Ambazonia, verschillende bewijzen van overschrijvingen tussen november 2019 en december 2025.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name dat u een politiek activist bent en recent een benoeming hebt gekregen

in de interimregering van de federale republiek van Ambazonia en daardoor niet kan terugkeren naar Kameroen, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvragen door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd in het kader van uw eerste, tweede en vijfde verzoek. In het kader van uw eerste verzoek hebt u verklaard dat u lid was van SCNC en dat u zowel in Kameroen als in België bepaalde politieke activiteiten uitoefende. In het kader van uw tweede verzoek hebt u verklaard dat u biseksueel bent. Uw derde, vierde, vijfde en huidige zesde verzoek gaan verder op uw eerder afgelegde verklaringen. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

U wijst erop dat u in het kader van uw derde verzoek reeds een bewijs had voorgelegd van uw betrokkenheid bij de interim-regering van de federale republiek van Ambazonië, waardoor uw benoeming als staatssecretaris in 2025 niet uit het niets kwam, zoals in het kader van uw vijfde verzoek door het CGVS werd geargumenteed (groene map, stukken 1 en 2). Om dit aan te tonen legt u dit stuk opnieuw voor alsook de mailconversatie die ermee gepaard ging om dit stuk te bekomen (groene map, stuk 9). Uit die mailconversatie blijkt evenwel duidelijk dat dit document op uw vraag werd opgesteld omdat u bewijsstukken nodig had voor uw verzoek om internationale bescherming in België. Bijgevolg vertoont dit document een duidelijk gesolliciteerd karakter, waardoor de bewijswaarde ervan bijzonder relatief is. Daarbij moet tevens worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd (blauwe map, stuk 1), blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Kameroense documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft uw bewering dat uw zus uw politieke activiteiten en benoeming als staatssecretaris bij de interimregering heeft gemeld aan de politie in Buea en dat uw echtgenote daardoor op 10 april 2026 acht uur lang werd verhoord door de politie (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 1.1, 1.3, 2.7 en 3.1), moet worden benadrukt dat deze nieuwe elementen volledig voortvloeien uit uw ongeloofwaardig bevonden benoeming en activiteiten voor de interim-regering van de federale republiek van Ambazonia. Bovendien betreffen uw verklaringen hierover een blote bewering die u niet staaft met geloofwaardige elementen. De getuigenverklaringen van uw vrouw en uw schoonzus (groene map, stuk 3 en 4) vertonen immers een duidelijk gesolliciteerd karakter, waardoor de bewijswaarde ervan bijzonder relatief is. De kopieën van de gerechtelijke documenten die hieraan worden toegevoegd, handelen louter over de illegale verkoop van een stuk grond (groene map, stuk 5). In die documenten komt bovendien enkel de naam van uw vrouw voor. Uw naam is nergens terug te vinden. Ook hier dient bovendien gewezen te worden op de hoge graad van corruptie in Kameroen en de gebrekkige bewijswaarde van Kameroense documenten. Bovendien betreffen het hier kopieën waarvan de authenticiteit op geen enkele manier kan worden gegarandeerd.

Waar u met screenshots van uw facebookaccount, een WhatsApp groep, zoommeetings en online afbeeldingen waarop u afgebeeld staat tussen de kabinetsleden van de interim-regering van de federale republiek van Ambazonia (groene map, stuk 6, 7 en 8), tracht aan te tonen dat u in Kameroen zal worden vervolgd voor uw politieke activiteiten, moet worden beklemtoond dat de RvV in arrest nr. 342.979 van 17 maart 2026 reeds oordeelde dat u – net zoals reeds werd vastgesteld in uw eerdere verzoeken om internationale bescherming – niet aantoonde dat u een uitgesproken en zichtbaar politiek activistisch profiel heeft, waardoor u in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten loopt en problemen riskeert in geval van een terugkeer naar Kameroen. De mail waarin wordt bevestigd dat u zich hebt ingeschreven voor de Compulsory Independence Dues van Federal Republic of Ambazonia (groene map, stuk 11) en door u voorgelegde screenshots en bewijzen van stortingen die u hebt uitgevoerd tussen november 2019 en december 2025 (groene map, stuk 10 en 12) zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Bovendien werd in het kader van uw voorgaande verzoeken reeds herhaaldelijk gemotiveerd op bewijzen van overschrijvingen die u had voorgelegd.

De toelichting die u bij uw huidig verzoek geeft en het screenshot over uw beroep tegen de vorige beslissing van het CGVS (groene map, stuk 1 en 2) bevatten verder enkel inhoudelijke elementen die in deze beslissing aan bod komen of die handelen over uw eerdere verzoeken om internationale bescherming waarvan de beslissing intussen definitief is.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, brengt u geen nieuwe elementen aan die de beoordeling van het CGVS in het kader van uw vorige verzoek, die volledig werd bijgetreden door de Raad, zouden kunnen wijzigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), bepaalt als volgt: “*Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.*”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoeker haalt de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 48/6, § 1 en 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 3 van het VN-Anti Folterverdrag, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 5, tweede lid van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van artikel 16 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn), van de artikelen 9 en 32 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: de AVG), en van “het beginsel van behoorlijk bestuur”. Uit de uiteenzetting in het verzoekschrift blijkt dat verzoeker tevens de schending aanhaalt van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. Verzoeker betwist vervolgens de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker vraagt "(z)ijn rechten te beschermen zoals vastgelegd in artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens".

3.4. Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stavingstukken toe:

- Brief van M. N. d.d. 29 januari 2024 en e-mailconversatie d.d. 24 tot en met 30 januari 2024 (bewijs punt 19);
- Bewijs van betaling "*bijdrage ter ondersteuning van de lockdown van 20 mei 2024 in Noordwest en Zuidwest-Nigeria*" (bewijs punt 22);
- Bewijs van betaling "*burgerschapsheffing*" (bewijs punt 23);
- Bewijzen van betaling Ambazonia Leuven d.d. december 2019-februari 2020 (bewijs punten 24-25e);
- Bewijzen van betaling "*verplichte onafhankelijkheid verplichting (CID) Ambazonia Interimregering*" d.d. februari 2024 -mei 2024 (bewijs punten 25f-25j);
- Screenshot Whatsappgroep Ambazonia Leuven d.d. 2019 m.b.t. wijze waarop financiële bijdragen gebruikt worden;
- Twee attesten, ondertekend door H.N., waarin verzoeker werd bedankt voor maandelijkse stortingen van 50 US dollar in november 2025 en december 2025 (bewijs punten 25l-25m);
- Screenshot Whatsappgroep Momo IG Quality Patriots Forum (bewijs punt 25n);
- Screenshot deelnemers zoombijeenkomst Ambazonia d.d. april 2024 (bewijs punt 26);
- Screenshot zoombijeenkomst Ambazonia d.d. januari 2026 (bewijs punt 27);
- Screenshot zoombijeenkomst Ambazonia d.d. januari 2025 (bewijs punt 28);
- Screenshot deelname internationale conferentie d.d. januari 2024 (bewijs punt 29);
- Screenshot zoombijeenkomst Ambazonia d.d. mei 2025 (bewijs punt 30);
- Bevel tot stopzetting werkzaamheden d.d. 15 mei 2025 (bewijs punt 44);
- Oproepingsbrief d.d. 10 juni 2025 (bewijs punt 44b);
- Getuigenverklaring N. M. d.d. 30 april 2026 (bewijs punt 45);
- Screenshot Facebookpost waarin gemeld wordt dat de kabinetsleden van de interimregering van de FRA gezocht worden (bewijs punt 49);
- Getuigenverklaring N. M. E. d.d. 22 april 2026 (bewijs punt 49a);
- Getuigenverklaring L. A. A. d.d. 22 april 2026 (bewijs punt 49a);
- Screenshot deelnemers kabinetsvergadering interim-regering Amabzonie d.d. 9 mei 2026 (bewijs punt 51);
- Screenshot Whatsappconversatie in Whatsappgroep "*IG Community for GZ*" met telefoonnummer van president M. d.d. januari 2025 (bewijs punt 57).

Verzoeker voegt tevens volgende videolinks (met weblink) en landeninformatie (met weblink) toe:

"Videolinks

39. *Bewijspunt 68: Het aantal personen dat mijn Facebookpagina heeft bezocht, is toegenomen sinds mijn detentie in België [URL];*

40. *Bewijspunt 65: de video illustreert mijn WhatsApp-community met president M. N. [URL];*

41. *Bewijspunt 63: Video die de infiltratie van Ambazonia Zoom-vergaderingen illustreert [URL];*

Websites:

42. *Bewijspunt 65b: De Canadese regering bevestigt dat de Kameroense regering op de hoogte is van de activiteiten van de interim-regering van Ambazonia. [URL];*

43. *Marteling van gedepoteerde Kameroeners omdat ze in het buitenland asiel hadden aangevraagd en geen nationale identiteitskaart bezaten [URL];*

(...)

46. *Rechters in Kameroen zijn het meest corrupt* [URL];

47. *Het Ambazonia-leiderschap pact*. [URL];

(...)

48. *Bewijspunt 12: Het illustreert dat de Kameroense regering op de hoogte is van de publieke activiteiten van de interim-regeringen van Ambazonia*. [URL];

49. *Bewijspunt 11: De Kameroense regering vervolgt Engelstaligen die geregistreerd staan bij de interim-regering van Ambazonia*. [URL];

50. *Nationale Raad van Zuid-Kameroen (SCNC) leden zijn verplicht om te vechten voor en de soevereiniteit van het voormalige Britse Zuid-Kameroen te verdedigen als een patriottische plicht, en nemen deel aan veldoperaties of binnenlandse activiteiten wanneer ze een lidmaatschapskaart ontvangen*. [URL];

51. *De Kameroense regering gebruikt haar diplomatieke diensten om de activiteiten van Ambazonia in het buitenland te ondermijnen*. [URL];”.

4. Aanvullende nota

Ter terechtzitting legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer met een screenshot van een Facebookpost van 11 januari 2026 die 758 weergaven zou hebben. Verzoeker betoogt dat hieruit blijkt dat zijn politieke activiteiten op sociale media een toegenomen zichtbaarheid hebben verkregen.

5. Juridisch kader

5.1. Het beroep van verzoeker is gericht tegen de beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*” van het CGVS van 12 mei 2026, waarbij zijn zesde verzoek om internationale bescherming in België op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° *juncto* artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard bij gebrek aan nieuwe elementen of bevindingen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid, kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: “(...) 5° *de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indient en er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of door de verzoeker werden voorgelegd overeenkomstig artikel 57/6/2;*”.

Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Daar voormeld artikel de omzetting vormt van artikel 40, lid 2 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32), kan hierbij nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie dat verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de richtlijn 2013/32/EU voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, ptn. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (*Ibid.*, pt. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde

heeft – niet kon worden gebaseerd (*Ibid.*, pt. 50). Het Hof van Justitie heeft hierbij verduidelijkt dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, XY t. *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, pt. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de richtlijn 2013/32/EU. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, pt. 37).

Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, die afbreuk kunnen doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, DOC 53 2555/001, 23-24).

De Raad benadrukt dat hij niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoeker kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen een eerdere beslissing die reeds in beroep werd bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

5.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

6. Beoordeling

6.1. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 3 van het EVRM en artikel 3 van het Anti Folterverdrag mist dan ook juridische grondslag. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Aangaande verzoekers verwijzing naar artikel 5, tweede lid van de Kwalificatierichtlijn en artikel 16 van de Procedurerichtlijn, wordt opgemerkt dat deze bepalingen werden omgezet in nationale wetgeving. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan bijgevolg de schending van deze artikelen niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

Waar verzoeker nog de schending van “*het beginsel van behoorlijk bestuur*” aanvoert, wijst de Raad erop dat hem meerdere beginselen van behoorlijk bestuur gekend zijn en het verzoeker toekomt duidelijk uiteen te zetten welk(e) beginsel(en) van behoorlijk bestuur hij geschonden acht en waarom. Door op algemene wijze de schending van “*het beginsel van behoorlijk bestuur*” aan te voeren, slaagt hij hier niet in.

Het enig middel is, in de aangegeven mate onontvankelijk.

6.2. De formele motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Bovendien blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* bereikt.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

6.3. Beoordeling van de nieuwe elementen

6.3.1. Verzoeker beroept zich in zijn zesde verzoek om internationale bescherming opnieuw op zijn rol binnen de interim-regering van de FRA en zijn benoeming tot staatssecretaris van het *Department of Home Affairs and Community Mobilization*. Hij voegt daaraan toe dat zijn zus zijn politieke activiteiten bij de politie in

Kameroen zou hebben aangegeven en dat zijn echtgenote hierdoor op 10 april 2026 gedurende acht uur door de politie in Buea zou zijn verhoord.

Ter staving van zijn verzoek legt verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de volgende stukken neer: een toelichting bij zijn verzoek om internationale bescherming; een getuigenverklaring van zijn echtgenote en schoonzus; vier documenten omtrent de illegale verkoop van een stuk grond; screenshots van berichten op zijn Facebookaccount; screenshots van de samenstelling van het kabinet van de *Interim Government of Ambazonia*; screenshots van geplande of gehouden Zoommeetings; screenshots van een WhatsAppgroep met het telefoonnummer van M.; een screenshot van een beroep dat hij in 2025 wilde indienen; een attest van M. N. uit 2024 met bijhorende e-mailconversatie; screenshots van de WhatsAppgroep Ambazonia in Leuven; een e-mail waarin wordt bevestigd dat hij zich heeft ingeschreven voor de *Compulsory Independence Dues* (CID) van de *Federal Republic of Ambazonia*; en verschillende bewijzen van overschrijvingen tussen november 2019 en december 2025.

De kernvraag is of de door verzoeker ingeroepen elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

6.3.2. Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij daar waar zij vaststelt dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten heeft bijgebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen dat (i) de verklaringen die verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek aflegt betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het reeds eerder aangevoerde asielrelaas, met name dat hij een politiek activist is, recent een benoeming heeft gekregen in de interim-regering van de federale republiek van Ambazonia en daardoor niet kan terugkeren naar Kameroen, terwijl zijn eerdere verzoeken werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze beoordeling door de Raad werd bevestigd in het kader van zijn eerste, tweede en vijfde verzoek; (ii) verzoekers derde, vierde, vijfde en huidige zesde verzoek verder bouwen op zijn eerder afgelegde verklaringen, zodat het louter aanhalen van bijkomende verklaringen die in het verlengde liggen van een relaas dat niet als aangetoond wordt beschouwd, de vastgestelde ongeloofwaardigheid niet opheft; (iii) de emailconversatie die er toe geleid heeft dat verzoeker een bewijs van zijn betrokkenheid bij de interim-regering van de federale republiek Ambazonië (hierna: FRA) bekwaam, erop wijst dat desbetreffend stuk een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont, aangezien uit die mailconversatie blijkt dat het document op verzoek van verzoeker werd opgesteld omdat hij bewijsstukken nodig had voor zijn verzoek om internationale bescherming in België, zodat de bewijswaarde ervan bijzonder relatief is; (iv) dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in Kameroen een hoge graad van corruptie heerst en dat allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, waardoor de bewijswaarde van Kameroense documenten bijzonder relatief is; (v) verzoekers bewering dat zijn zus zijn politieke activiteiten en benoeming als staatssecretaris bij de interim-regering bij de politie in Buea heeft gemeld en dat zijn echtgenote daardoor op 10 april 2026 acht uur lang werd verhoord, volledig voortvloeit uit zijn ongeloofwaardig bevonden benoeming en activiteiten voor de interim-regering van Ambazonia en bovendien een blote bewering betreft die niet met geloofwaardige elementen wordt gestaafd; (vi) de getuigenverklaringen van zijn echtgenote en schoonzus een gesolliciteerd karakter vertonen en de toegevoegde kopieën van gerechtelijke documenten enkel betrekking hebben op de illegale verkoop van een stuk grond, waarbij alleen de naam van verzoekers echtgenote voorkomt en verzoekers naam nergens wordt vermeld; (vii) deze gerechtelijke documenten bovendien kopieën betreffen waarvan de authenticiteit niet kan worden gegarandeerd; (viii) de screenshots van verzoekers Facebookaccount, WhatsApp-groep, Zoommeetings en online afbeeldingen waarop hij tussen kabinetsleden van de interim-regering van Ambazonia staat afgebeeld, niet volstaan om afbreuk te doen aan het oordeel van de Raad in arrest nr. 342 979 van 17 maart 2026 dat verzoeker niet aantoont dat hij een uitgesproken en zichtbaar politiek activistisch profiel heeft waardoor hij in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten zou staan; (ix) de mail betreffende zijn inschrijving voor de *Compulsory Independence Dues* van de *Federal Republic of Ambazonia* en de screenshots en bewijzen van stortingen tussen november 2019 en december 2025 evenmin tot een andere beoordeling leiden, nu over dergelijke overschrijvingsbewijzen reeds herhaaldelijk werd gemotiveerd in eerdere verzoeken; (x) de toelichting bij het huidig verzoek en het screenshot over het beroep tegen de vorige beslissing enkel elementen bevatten die in de beslissing worden behandeld of betrekking hebben op eerdere verzoeken waarvan de beslissing definitief is; en (xi) verzoeker ook wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus geen nieuwe elementen aanbrengt die de eerdere beoordeling van het CGVS, die door de Raad werd bijgetreden, kunnen wijzigen.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening gehouden heeft met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd en met de documenten die hij heeft neergelegd in het kader van zijn zesde verzoek om internationale bescherming en dat zij deze zorgvuldig

heeft beoordeeld en afgewogen. Zij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij evenwel, zoals blijkt uit wat volgt, manifest in gebreke blijft.

6.3.3. Waar verzoeker betoogt dat het CGVS aanvaard heeft dat verzoeker daadwerkelijk werd aangeduid als staatssecretaris binnen de interim-regering van Ambazonia en dat hieruit zijn vrees voor vervolging zou blijken, berust zijn betoog op een verkeerde lezing van de stukken vervat in het administratief dossier. In de beslissing met betrekking tot zijn vijfde verzoek werd weliswaar vastgesteld dat op de Facebookpagina van M. N., één van de personen die het presidentschap van de *Government of Ambazonia* claimen, een post van 19 maart 2025 terug te vinden is met een overzicht van tien personen die samen met haar deel zouden uitmaken van het kabinet van haar interim-regering, en dat verzoeker daarop effectief wordt afgebeeld als staatssecretaris van het *Department of Home Affairs and Community Mobilization*. Dit betekent evenwel niet dat de commissaris-generaal verzoekers beweerd functie ook geloofwaardig of bewezen achtte. Integendeel, in diezelfde beslissing werd uitdrukkelijk geoordeeld dat de datering van deze Facebookpost niet in lijn ligt met verzoekers “officiële” benoeming, die pas op 10 mei 2025 werd ondertekend, terwijl daarin dan weer wordt vermeld dat de benoeming inging op 10 maart 2025. Evenmin strookte dit met verzoekers eerdere verklaring in het kader van zijn vierde verzoek dat er op 5 maart 2025 al een bericht over zijn benoeming was verschenen. De commissaris-generaal besloot dan ook dat deze elementen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoekers beweerd functie als staatssecretaris. De Raad trad deze beoordeling bij in zijn arrest nr. 342 979 van 17 maart 2026. De Raad wees er in het bijzonder op dat verzoekers verklaringen ter terechtzitting verder bijdroegen aan de onduidelijkheid omtrent de precieze tijdslijn, nu verzoeker stelde dat hij op 8 maart 2025 de informatie kreeg dat hij zou worden aangesteld, dat hij zijn taken op 10 maart 2025 zou aanvangen, dat op 19 maart 2025 een Facebookpost verscheen waarin werd aangegeven dat hij zou worden aangesteld en dat hij op 10 mei 2025 effectief werd aangesteld. De Raad stelde bovendien vast dat verzoeker niet kon uitklaren waarom hij pas op 10 mei 2025 officieel werd benoemd, terwijl zijn aanstelling reeds op 10 maart 2025 zou zijn ingegaan. Dat de commissaris-generaal, dan wel de Raad, verzoeker zou hebben “geïdentificeerd,” in die zin dat zijn beweerd functie als staatssecretaris geloofwaardig of bewezen werd aanvaard, kan dan ook niet worden bijgetreden.

6.3.4. Verzoeker betoogt dat het motief in de bestreden beslissing dat het opmerkelijk is dat hij in 2025 plots een uitvoerende functie kreeg binnen de interim-regering van Ambazonia, hoewel hij voordien nooit enige betrokkenheid bij die beweging had vermeld, feitelijk onjuist is. Hij verwijst daartoe naar verschillende stukken waaruit zou moeten blijken dat hij reeds vóór 2025 betrokken was bij de FRA of de interim-regering van Ambazonia, en met name de brief van M. N., “*President of the IG of the Federal Republic of Ambazonia*” d.d. 29 januari 2024 waarin wordt gesteld dat verzoeker als coördinator voor veiligheid en strategie binnen de interim-regering van Ambazonia zou hebben gefungeerd en een emailconversatie van januari 2024; ontvangstbewijzen van financiële bijdragen die aan J.A. zijn overgemaakt in mei 2024, een email d.d. 19 januari 2020 waaruit blijkt dat verzoeker zich geregistreerd heeft bij de interim-regering van Ambazonia, de screenshots van Whatsappberichten waarin sprake is van het betalen van financiële bijdragen aan Ambazonia Leuven d.d. januari 2019, december 2019, 5 januari 2020, en februari 2020, bewijzen van betalingen van “*Citizen Levy Donations*” d.d. 19 januari 2020 en 19 februari 2020; de betaling van de “*verplicht onafhankelijkheid bijdrage (CID)*” aan de interim-regering van Ambazonia, in de periode februari 2024 t.e.m. juni 2024; twee attesten, ondertekend door H.N., waarin verzoeker werd bedankt voor maandelijkse stortingen van 50 US dollar in november 2025 en december 2025, alsook een eenzelfde attest gericht aan T.C.; een screenshot van de WhatsAppgroep “*Quality Patriots*” van de interim-regering van Ambazonia; screenshots van Zoombijeenkomsten van de Ambazonias d.d. april 2024 en januari 2025; en een screenshot van verzoekers deelname aan een internationale conferentie d.d. januari 2024 (stukkenbundel verzoeker, bewijsstukken 19, 22, 23, 24 en 25a tot en met 25m, 26 en 28).

Daargelaten de vaststelling dat verzoeker in zijn verzoekschrift erkent dat deze bijgebrachte stukken reeds in het kader van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming werden neergelegd en beoordeeld door de commissaris-generaal en/of de Raad, en derhalve geen nieuwe elementen betreffen, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in deze, omtrent de door verzoeker neergelegde documenten, op goede gronden motiveerde: “*U wijst erop dat u in het kader van uw derde verzoek reeds een bewijs had voorgelegd van uw betrokkenheid bij de interim-regering van de federale republiek van Ambazonië, waardoor uw benoeming als staatssecretaris in 2025 niet uit het niets kwam, zoals in het kader van uw vijfde verzoek door het CGVS werd geargumenteed (groene map, stukken 1 en 2). Om dit aan te tonen legt u dit stuk opnieuw voor alsook de mailconversatie die ermee gepaard ging om dit stuk te bekomen (groene map, stuk 9). Uit die mailconversatie blijkt evenwel duidelijk dat dit document op uw vraag werd opgesteld omdat u bewijsstukken nodig had voor uw verzoek om internationale bescherming in België. Bijgevolg vertoont dit document een*

duidelijk gesolliciteerd karakter, waardoor de bewijswaarde ervan bijzonder relatief is. Daarbij moet tevens worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd (blauwe map, stuk 1), blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Kameroense documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw relaas.

(...)

Waar u met screenshots van uw facebookaccount, een WhatsApp groep, zoommeetings en online afbeeldingen waarop u afgebeeld staat tussen de kabinetsleden van de interim-regering van de federale republiek van Ambazonia (groene map, stuk 6, 7 en 8), tracht aan te tonen dat u in Kameroen zal worden vervolgd voor uw politieke activiteiten, moet worden bevestigd dat de RvV in arrest nr. 342.979 van 17 maart 2026 reeds oordeelde dat u – net zoals reeds werd vastgesteld in uw eerdere verzoeken om internationale bescherming – niet aantoont dat u een uitgesproken en zichtbaar politiek activistisch profiel heeft, waardoor u in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten loopt en problemen riskeert in geval van een terugkeer naar Kameroen. De mail waarin wordt bevestigd dat u zich hebt ingeschreven voor de Compulsory Independence Dues van Federal Republic of Ambazonia (groene map, stuk 11) en door u voorgelegde screenshots en bewijzen van stortingen die u hebt uitgevoerd tussen november 2019 en december 2025 (groene map, stuk 10 en 12) zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Bovendien werd in het kader van uw voorgaande verzoeken reeds herhaaldelijk gemotiveerd op bewijzen van overschrijvingen die u had voorgelegd.”

Door de reeds neergelegde stukken nogmaals op te sommen en nogmaals als bijlage bij het verzoekschrift te voegen, brengt verzoeker de gedane beoordeling hiervan geenszins aan het wankelen.

6.3.5. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift andermaal verwijst naar betalingsbewijzen om zijn betrokkenheid bij Ambazonia of de *Interim Government of Ambazonia* aan te tonen, stelt de Raad vast dat dergelijke stukken reeds herhaaldelijk in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming werden voorgelegd en beoordeeld. Reeds in arrest met nummer 277 835 van 26 september 2022 werd geoordeeld dat WhatsAppgesprekken in de groep “*Ambazonia in Leuven*” en bankuittreksels waaruit betalingen aan *Citizen Levy Donations* en een Belfiusrekening blijken, niet aantonen dat verzoeker dermate politiek actief was dat hij in het vizier van de Kameroense autoriteiten zou staan, noch dat hij in het verleden door de Kameroense overheid werd vervolgd. In de beslissing over het derde verzoek werd vervolgens geoordeeld dat bijkomende WhatsAppberichten en betalingsbewijzen aan Ambazonia geen toegenomen activisme of meer uitgesproken zichtbaarheid aantonen. In het kader van het vierde verzoek legde verzoeker een rekeningafschrift van Belfius neer waaruit een overschrijving bleek naar *Southern Cameroons Midlands Action Group*, op een rekening in het Verenigd Koninkrijk bij HSBC UK. Daarbij werd geoordeeld dat dit stuk hoogstens aantoont dat er van een rekening een overschrijving naar een Britse rekening werd verricht, maar niet door wie deze overschrijving werd uitgevoerd, met welke reden, naar wie het geld ging, noch dat daaruit een vrees bij terugkeer naar Kameroen bleek. Ook in het kader van het vijfde verzoek werden betalingsbewijzen aan “*Humanitarian Support*”, H.N. en *Southern Cameroons Midlands Action Group* niet afdoende geacht, nu verzoeker daarmee niet aantoonde met welke reden de overschrijvingen werden uitgevoerd, naar wie het geld ging, noch dat daaruit een vrees bij terugkeer naar Kameroen voortvloeit. Verzoeker brengt, door louter opnieuw te verwijzen naar de reeds voorgelegde betalingsbewijzen en te volharden dat hieruit wel blijkt dat hij reeds voor zijn aanstelling als staatssecretaris in 2025 een uitgesproken en zichtbaar politiek activistisch profiel had en dat de Kameroense autoriteiten hem om die reden zouden viseren, thans geen elementen bij die aan deze eerdere beoordelingen afbreuk doen.

Waar verzoeker thans verwijst naar screenshots van Zoommeetings om zijn betrokkenheid bij Ambazonia of de *Interim Government of Ambazonia* aan te tonen, stelt de Raad vast dat dergelijke stukken eveneens reeds in het kader van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming werden aangebracht. Zo werd zowel in de beslissing over zijn derde verzoek als in de beslissing over zijn vierde verzoek geoordeeld dat uit screenshots van een videocall niet kan worden afgeleid wat er werd gezegd, met wie verzoeker belde, wie er nog aanwezig was of wanneer de screenshot werd genomen. In het kader van zijn vijfde verzoek legde verzoeker vervolgens schermafbeeldingen neer van zijn deelname aan tweewekelijkse Zoommeetings van de *Interim Government of Ambazonia*. In navolging van de commissaris-generaal oordeelde de Raad in zijn arrest met nummer 342 979 van 17 maart 2026 dat uit deze screenshots niet kon worden afgeleid wat er in de meetings werd gezegd, met wie verzoeker belde of wie er aanwezig was. Er kon enkel worden vastgesteld dat er verschillende gesprekken waren met een wisselend aantal deelnemers, waarbij iemand de naam “D.M.” hanteerde en iemand de naam “President I.M.”. Op basis daarvan werd niet aangetoond dat verzoeker een uitgesproken en zichtbaar politiek activistisch profiel heeft, noch dat de Kameroense overheid op de

hoogte was van zijn deelname aan deze Zoommeetings of dat verzoeker zich met deze personen zou associëren, als er al vanuit kan worden gegaan dat deze videocalls daadwerkelijk gesprekken tussen verzoeker en andere activisten betroffen. Door andermaal te verwijzen naar dezelfde, dan wel recentere, screenshots van Zoommeetings brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Het betoog dat de screenshots van de WhatsAppgroepen “Quality Patriots” en “IG Community for GZ” het telefoonnummer van president I.M.N. bevat, vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Dergelijke screenshots zijn immers gemakkelijk manipuleerbaar en laten op zich niet toe om met zekerheid vast te stellen wie het betrokken nummer daadwerkelijk gebruikt, wie de berichten heeft opgesteld of in welke context zij werden verzonden.

De Raad herhaalt en benadrukt voorts dat hij niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals in beroep te beoordelen. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd. Dit is slechts anders wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen, *quod non in casu*.

6.3.6. Waar verzoeker aanvoert dat het aantal weergaven en *likes* van zijn Facebookberichten sinds zijn vasthouding in het Centrum voor illegalen te Brugge zou zijn toegenomen, toont hij hiermee niet aan dat hij thans wél beschikt over een uitgesproken en zichtbaar politiek activistisch profiel. Daargelaten de vaststelling dat het aantal weergaven en het aantal likes op zich beperkt blijft in omvang toont de loutere stijging van het aantal *views* niet aan dat verzoeker hierdoor een uitgesproken en zichtbaar politiek activistisch profiel heeft. De stukken die verzoeker bijbrengt zeggen immers niets over de identiteit, herkomst of hoedanigheid van de personen die deze berichten hebben bekeken of geliket. Verzoeker toont evenmin aan dat de Kameroense autoriteiten daadwerkelijk kennis hebben genomen van zijn Facebookberichten of hem om die reden zouden viseren. Daarbij komt dat gegevens op sociale media, zoals weergaven, *likes* en interacties, op zichzelf geen objectieve bewijswaarde hebben en gemakkelijk kunnen worden gemanipuleerd of gestuurd. Het enkele feit dat een bericht meer werd bekeken of geliket, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoeker hierdoor in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten is komen te staan. Zijn vrees dat onder de personen die zijn berichten hebben bekeken er ook “vijanden” zouden kunnen zijn die informatie over zijn politieke activiteiten verzamelen, berust bovendien op een loutere veronderstelling. De aangevoerde toename in weergaven en *likes* werpt bijgevolg geen ander licht op de eerdere vaststelling dat verzoekers politieke activiteiten op sociale media een bijzonder beperkte zichtbaarheid hebben en dat hij niet aannemelijk maakt dat hij hierdoor in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten staat.

6.3.7. Voor zover verzoeker aanvoert dat zijn naam wel degelijk voorkomt op de *injunction order* van 15 mei 2025, en er inderdaad dient vastgesteld te worden dat dit stuk naar verzoeker verwijst, wijst de Raad erop dat commissaris-generaal niet louter heeft geoordeeld dat verzoekers naam niet in de voorgelegde stukken voorkomt, maar in de eerste plaats heeft vastgesteld dat verzoekers verklaringen over de aangifte door zijn zus, het vermeende verhoor van zijn echtgenote op 10 april 2026 en de daaruit afgeleide vrees volledig voortvloeien uit zijn reeds ongeloofwaardig bevonden benoeming en activiteiten voor de interim-regering van Ambazonia. De door verzoeker neergelegde stukken, met name de *injunction order* van 15 mei 2025 heeft in essentie betrekking op een geschil over de verkoop of het gebruik van een stuk grond. Uit het enkele feit dat verzoekers naam hierin voorkomt, volgt nog niet dat deze *injunction order* verband houdt met verzoekers politieke activiteiten of zijn vermeende benoeming binnen de interim-regering van Ambazonia. Evenmin tonen deze stukken aan dat verzoekers echtgenote op 10 april 2026 door de politie werd verhoord omwille van verzoekers politieke activiteiten. De verklaringen van verzoekers echtgenote en die van zijn schoonzus hebben, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkte, een gesolliciteerd karakter waardoor de bewijswaarde ervan bijzonder relatief is. Zij volstaan niet om het vermeende verband tussen de grondkwestie en verzoekers ongeloofwaardig bevonden politiek profiel aannemelijk te maken. Daarbij komt dat de voorgelegde gerechtelijke stukken slechts kopieën of screenshots betreffen. De authenticiteit en de herkomst van deze documenten kunnen aldus niet worden nagegaan daar dergelijke kopieën gemakkelijk te fabriceren en te manipuleren zijn, en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). De commissaris-generaal kon dan ook terecht wijzen op de beperkte bewijswaarde ervan, te meer gelet op de aangehaalde landeninformatie over de hoge graad van corruptie en documentfraude in Kameroen.

Verzoeker verwijst naar het arrest *Singh et autres c. Belgique* van 2 oktober 2012 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, doch de Raad stelt vast dat hij niet aannemelijk maakt dat hij zich in een vergelijkbare situatie bevindt als de personen die het voorwerp uitmaakten van voornoemd arrest. In voornoemd arrest wordt erop gewezen dat de nationale asielinstanties, wanneer er twijfels bestaan omtrent de voorgehouden nationaliteit en verblijfplaatsen van een verzoeker om internationale bescherming en deze verzoeker vervolgens documenten aanbrengt die deze twijfels zouden kunnen wegnemen, de plicht hebben deze documenten te onderzoeken om zo meer zekerheid te verkrijgen over het al dan niet bestaan van een risico blootgesteld te worden aan een in artikel 3 van het EVRM verboden handeling voor betrokkenen in hun land van herkomst. Uit het arrest Singh kan echter niet afgeleid worden dat in het kader van een verzoek om internationale bescherming elk document op zijn authenticiteit dient onderzocht te worden. Het arrest Singh betrof een betwisting over de nationaliteit van de verzoekers en het document ging uit van een ambtenaar van UNHCR daar waar verzoekers verzoek om internationale bescherming niet werd afgewezen omwille van twijfels omtrent zijn voorgehouden nationaliteit en verblijfplaats doch wel omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn voorgehouden politieke profiel en beweerde activiteiten voor de interim-regering van Ambazonia

6.3.8. Waar verzoeker aanvoert dat het CGVS zijn bewijsmateriaal op een USB-stick niet naar behoren zou hebben bewaard of beoordeeld, stelt de Raad vast dat deze kritiek betrekking heeft op de behandeling van zijn vierde verzoek om internationale bescherming, dat aanleiding gaf tot de beslissing van de commissaris-generaal van 18 april 2025. Het door verzoeker tegen deze beslissing ingestelde beroep werd wegens laattijdigheid verworpen, zodat de beslissing van de commissaris-generaal inzake verzoekers vierde verzoek definitief in het rechtsverkeer aanwezig is. De Raad benadrukt dan ook dat verzoeker het huidige zesde verzoek om internationale bescherming en het onderhavige verzoekschrift niet kan aanwenden als een verkapt beroep tegen de beslissing die werd genomen in het kader van zijn vierde verzoek. Daarbij komt dat verzoeker nadien nog een vijfde en een zesde verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, waarbij hij telkens opnieuw allerhande stavingsstukken heeft aangebracht ter ondersteuning van zijn beweerd politieke profiel en activiteiten voor de interim-regering van Ambazonia. In het kader van zijn vijfde verzoek legde hij bovendien opnieuw een USB-stick neer met alle filmpjes en documenten die hij toen had voorgelegd. Dat verzoek werd op 2 maart 2026 niet-ontvankelijk verklaard en deze beslissing werd bevestigd bij arrest nummer 342 979 van 17 maart 2026. Ook in het kader van zijn huidige, zesde verzoek heeft verzoeker opnieuw talrijke stukken voorgelegd. Verzoeker licht niet toe welk relevant bewijselement zich op de beweerdelijk vermiste USB-stick uit maart 2025 zou hebben bevonden dat hij niet in het kader van zijn vijfde of zesde verzoek opnieuw heeft kunnen voorleggen. Evenmin verduidelijkt hij hoe de informatie vervat op deze USB-stick de kans aanzienlijk groter zou maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

6.3.9. Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal in het kader van zijn derde verzoek zou hebben geconcludeerd dat hij bij terugkeer naar Kameroen in de gevangenis zal belanden omdat hij zijn Kameroens paspoort in 2014 op illegale wijze zou hebben verkregen, berust dit betoog op een onjuiste lezing van die beslissing. In de beslissing van 16 december 2024 werd vastgesteld dat uit de beschikbare landeninformatie niet kon blijken dat verzoekers om internationale bescherming die terugkeren of verwijderd worden naar Kameroen louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming of het illegaal verlaten van hun land het risico lopen blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Er werd in dit verband op gewezen dat de landeninformatie erop wijst dat het verlaten van het Kameroense grondgebied zonder geldig paspoort strafbaar kan zijn met een gevangenisstraf van twee tot zes maanden en/of een geldboete, en dat de Kameroense strafwetgeving ook bepalingen bevat inzake het vervalsen en gebruiken van vervalste documenten. De commissaris-generaal heeft daarbij evenwel uitdrukkelijk geoordeeld dat uit een mogelijke strafrechtelijke vervolging wegens een overtreding van de Kameroense strafwetgeving op zich geen vervolging of reëel risico op ernstige schade kan worden afgeleid, en dat een gevangenisstraf van twee tot zes maanden en/of een geldboete voor het verlaten van het grondgebied zonder geldig paspoort niet als een disproportionele of onevenredig zware bestraffing kan worden beschouwd. Voorts werd in diezelfde beslissing vastgesteld dat verzoeker met een paspoort op zijn naam heeft gereisd en dat de omstandigheden waarin hij met een illegaal verkregen paspoort zou hebben gereisd niet geloofwaardig zijn. De commissaris-generaal wees erop dat verzoeker had verklaard dat er in 2019 in Kameroen een paspoort voor hem was gemaakt, dat zijn moeder dit had bijgehouden en dat hij het zou hebben gekregen toen hij in januari 2023 naar Kameroen terugkeerde. Aangezien in het kader van zijn tweede verzoek geen geloof werd gehecht aan verzoekers beweerd terugkeer naar Kameroen in 2023, werd geoordeeld dat hij evenmin een geloofwaardige verklaring gaf voor de wijze waarop hij aan dat paspoort was gekomen. Verzoekers huidige betoog mist bijgevolg feitelijke grondslag.

Verzoeker verwijst voorts naar de COI Focus *“Le traitement réservé par les autorités nationales aux anglophones de retour dans le pays”* van 16 mei 2022, waaruit volgens hem blijkt dat Kameroeners die in België deelnemen aan oppositieacties bij terugkeer risico lopen op vervolging, represailles of gevangenisstraf. De Raad stelt vast dat verzoeker deze landeninformatie selectief leest. Uit dezelfde COI

Focus blijkt immers dat Engelstalige terugkeerders niet systematisch problemen ondervinden en dat een verhoogd risico vooral verband houdt met individuele omstandigheden, zoals een historiek van politieke activiteiten tegen de staat, criminele antecedenten, een actieve rol in de financiering of bevoorrading van separatistische groeperingen, een actieve betrokkenheid bij het conflict, dan wel een registratie door de Kameroense inlichtingendiensten. Ook blijkt dat personen die louter een standpunt innemen ten gunste van de separatistische zaak of banden hebben met separatistische activisten, zonder zelf een actieve rol te spelen, niet noodzakelijk problemen kennen. Verzoeker toont niet aan dat hij tot één van deze risicoprofielen behoort. Hij maakt immers niet aannemelijk dat hij een uitgesproken en zichtbaar politiek activistisch profiel heeft, dat hij separatistische groeperingen financiert of bevoorraadt op een wijze die hem in het vizier van de Kameroense autoriteiten brengt, of dat zijn nationale autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn activiteiten in België. Zijn algemene verwijzing naar risico's voor bepaalde leden van de Kameroense diaspora in België volstaat dan ook niet om in zijn hoofde een individuele vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6.3.10. Waar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift verwijst naar algemene landeninformatie, waaronder informatie over de arrestatie van leiders van de voormalige interim-regering van Ambazonia, het leiderschapspact tussen Ambazonia-leiders, berichten van Mimi Mefo en een rapport van Human Rights Watch over teruggekeerde Kameroeners, stelt de Raad vast dat deze informatie van algemene aard is die verder geen betrekking heeft op zijn persoon en waarbij een concreet dan wel rechtstreeks verband met zijn eigen situatie of de door hem voorgehouden feiten en problemen niet wordt aangetoond. De Raad herhaalt dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft vastgesteld dat verzoekers politieke activiteiten op sociale media een bijzonder beperkte zichtbaarheid hebben en dat verzoeker niet aantoonde dat hij een uitgesproken en zichtbaar politiek activistisch profiel heeft waardoor hij onder de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten zou staan.

6.3.11. Wat betreft de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal in het kader van verzoekers vijfde verzoek om internationale bescherming een uitgebreide evaluatie heeft gemaakt van de veiligheidssituatie in Kameroen, evenals op concrete en geïndividualiseerde wijze heeft uiteengezet waarom verzoeker in Douala, in het Franstalige deel van Kameroen, over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt. In zijn arrest van 17 maart 2026 trad de Raad deze beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Verzoeker brengt thans geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt, noch draagt hij persoonlijke elementen aan die ertoe leiden dat niet kan worden geoordeeld dat Douala voor hem een veilig en redelijk intern vluchtalternatief uitmaakt.

6.3.12. Voor het overige blijft verzoeker in wezen slechts steken in het poneren van een nood aan internationale bescherming, het louter herhalen van en volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

6.3.13. Het geheel aan documenten, landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, concludeert de Raad dat verzoeker geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

6.4. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schending van voormelde artikelen is om deze reden niet dienstig.

6.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

E. COCHEZ,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter,

E. COCHEZ

K. ALLYNS